

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Leone episcopo. Cap[itulum]. ci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense aprilis occurrentibus. Cap. xcix.

quasi proprio interemis. Patruus vero inde signe ferens a pueri se confusum: patri gesta rectuit: et ut petrinum a scholis remoueret oino persuasit. Limebat enim ut dicebat ne cum petrinus fuerit bene eruditus ad meretrice illam romanam ecclesiam se cederet: et sic eorum fidem confirmaret. Quin nesciis versus dicitur: dum petrinus hereticorum pectora diuina destructurum tam alter casphas proferavit. Sed quod res a deo fiebat pater monitis fratris ascensionem non posuit sperandasque puerum ad suam secreta pertraheret cum in grammatica eruditus foret. Cuides autem petrus non esse tuum cum scorpionibus habitare: relicto seculo: fratribus predicatorum ordinem anno et introitum. In quo anno annis fere per seuerauit: et ad cumulum totum profectiōis ascendit. Virginitate quoque meritum et corporis illibata seruavit; nec alicuius mortalium criminis contumaciam sensit: sicut suorum confessorum testimonium probat. Earne quoque felicium assiduis macerabat. Noctes post bieue somniū studio sacre scie occupabat: dies vero animarum commodis impeudebat predicationibus vel confessionsibus aut hereticorum disputationibus insistendo: pro fideli quoque defensione se rotum exponebat: orationibus crebris petens a domino: quod non finiret cum ex hac vita migrare nisi sumpto calice passionis: multis etiam miraculis coruscabat. Quadam die dum mediolanum quendam episcopum hereticorum a fidelibus captum propter populi multitudine examinaret: et disputatione protracta fuisse: et maximus solis estus cunctos affligenter heresiarcha petro dicebat: quod si erat ira sancta ut eum stultus populus affirmabat: populū ipsum estu mori permittere non debebat: et quod rogaret defensum nubem aliquam soli operonaret: et sic populus refrigeraret. Afferens quod si beneficier fidem catholicā recipieret: maxime cum nulla vel minima nubecula in aere appareret. Quod beatus petrus corā oibus se facturū promisit. Desinde ad dominum orationem fudit. Statimque signo crucis edito: nubes in aerē ascendit: et se inter solem et populū interposuit: atque in modum papilionis cūctos ab estu per magnā horā refrigerauit: hereticus hō in sua duritiae permanēs: ad veritatem fidei venire contēpsit. Contractū quendam noscere asserunt: qui per quinqueūnū in sextario trapebat ad se deductū mediolanum sanauit. Nobilis quidam filius habebat qui tumore gale horribilis: nec loqui nec vir suspirare valebat: caput petri ex denotione sustulit: de qua filio gulam retigit: illegit continuo sanitatem recepit. Idem nobilis postmodum graui corrosione corporis torquebat: qui capa candē ex devotione refermatam super se ponit fecit: moxque vermen pilosum duo habente capita euomuit et oīs dolor cessauit. Quidam etiam iuueni muto immiso dīgito in os eius tactus lingua beneficium loquelle cocessit. Utrum cū pestis heretica in lombardie prouincia pullularer: summus pontifex ad pestē diabolicā abolandā: diuersos in

quisitores de predicatorum ordine in diuersis lōbardie partibus delegauit. Inter quos beatum petrinum in mediolano et in eius comitatu inquisitorē prauitatis heretice auctoritate apostolica ordinauit. Qui sibi in iunctū officiū dilectorē exercēs hereticos vbiq; perquirēs nullā eis requiem tribuebar: sed ipsos tam potentia q̄ sapientia conuincebas. Quod illi videntes de ipsius more tractare ceperunt: et fautorē quendam ipsorum scartum: ut eum occideret precibus et precio induxerunt. Cum igitur sanctus petrus de ciuitate cumana ubi trahit sui ordinis prior erat mediolanum pergeret pro officio inquisitionis exequēdo predictū sacrilegū ipm in itinere aggressus educro ense sacrū eius caput crudeliter imperit: et duobus diris vulneribus sauciauit. Qui non querula voce murmurās sed sufferens omnia patienter suum dñm spiritū commendabat. Symbolū sacre fidei pro qua dimicabat deuotissime p̄ferebat: cuius nec in mortis articulo desistere esse preceo. Sed eus adhuc martyris dñi palpitarer cultellū littorū arripuit: et platera eius traxit. Eius corpus fratres predicatores tulerunt: et mediolanum deferentes honorifice sepelierūt. Ad cuius sepulturā lampades dependentes plus rīes diuinū et absq; hūano studio sunt accense multis quoque coruscant et manifestis miraculis ibidē requiescens: qui passus est. iiiij. kalē. maij. De sancto Titico diacono. Cap. xcix.

Titicus diaconus discipulus sancti pauli apostoli tunc ex vii. discipulis fuit: ut scribit abbas dorothē. Huius meminit tē apostoli in epistolis suis: videlicet ad col. iiiij. et secunda timo. iiiij. pronūcians eum fratrem charissimum ac conservū suum in dñs. Qui etiam ab eodē apostolo episcopus colophonie ordinatus: post predicationis officium diligenter peractum apud paphum oppidū insule cypri quieuit in dñs: ibide sepultus. iiiij. kalē. maij.

De sanctis Agabo et Secundino ep̄is et sociis martyribus. Cap. c.

Babus et secundinū episcopi et socii eorum passi sunt apud circeū. coloniā: que ē in nimida. Qui persecutione valerianti post longum exilium in prefata urbe in qua tunc maxime gentilium rabies ad tentandam fustorum fidem inhibabat illos lustri sacerdotio gladio consumati effecti sunt martyres glorioſi. Passi sunt etiam in eos collegio emilianus miles torula et antonia sacre virgines et quedam mulier cum suis gemellis: qui passi sunt. iiiij. kalendas. maij. Hec adō.

De sancto Leone episcopo. Cap. cl.
n. iii

Liber

Quartus

Eo eps in greciarū partibus natus oī in seculo ab dicauit pro ēpo crucēg eius tol lens: t si non corpore martyrium passus est aīo. Qui etiam in vita sua miraculis claruit. Nam mulierē a graui corpore lāguore sanavit. Et in samō iſula in pace quieuit. Eius corpus duz inde greci nauigio transferre nixi sunt: inde se nunq̄ mouere posuerūt: donec corpore quod amouerāt suo loco reposito abeūdi facultatē obtinuerunt. Post multum ḥo tempozis venetorū naues in iſius iſule portu degentes: corpus sancti in eius solennitate que tunc venetis ibi existentibus cōtingit: vñz tertio kalen. maii deuotissimis rūnt: missaḡ solēniter celebrata inde discede recurauerunt. Eēnites quoq̄ portū exorta subito tēpestate redire coacti sunt: post morulā ḥo mare sedato iterū exierunt: iterūq̄ aduersanti bus ventis retrocedere cōpellunt. Tunc cōt̄ cō filio habitu sancti corporis inde leuantes ad nūm deduxerūt: t cōtinuo oī tēpestate ppulsa flante vento pspero deuenerūt mothoni. Ubi vox de celis iſfonuit inquiens: hoc est corpus ep̄i leonis. Inde venientes zacynthum visa est agla alis eētenis sup̄ corpus excubare: q̄ illos adiūtra cedendū signo monstrauit alarū. Hūq̄ alie naues tēpestate t naufragiū ac pene precl pitiū paterent: sola illa in qua sc̄ti corp̄ quiescebat illibata permanit. Et quoties lumina ria circa corpus accensa flante vento extingue bant: toties per sc̄pā diuinitus accendebanf. Venientes aut̄ ad portū vestis ab ep̄o loci iſius visitans. Qui cū aliquid ex sacris reliquiis obtinere precibus: aut̄ precio minime potuisset: aquā tamē lortionis sacerotū membrorū imperrauit. Celebrataq̄ missa cum corpus aqua diluifser: t ex ip̄a cui dā languēti presbytero in potū dedisset: mox ille sanatus qui ab alīs delatus fuerat incolumis ad ecclesiā suā perrexit. Iadem venetas naute illi applicantes leonis methamauensi ep̄o corpus concesserūt: qui ip̄m cum summo gaudio percipiens honorifice cōdidi: vñz cēt̄ illuminatus fuit: t eger manū habens aridam sanitatē recept. Processu ḥo tēporis merhamanco a mare submerso corpus illud ad monasterium sancti servuli martyris translatū est. Quins festū agit. iiii. ka en. maii.

De sancto Roberto abate. Cap. cii.

Boberthus abbas et fundator ordinis cisterciē. fuit: qui dū in molisino monasterio episcopat̄ lingonē. abbas ec̄t: quod tūc cenobii erat fama celeberrimū t dūtrī opulētum: q̄i hec plerūq; solēt aīos ad lascinā pūocare: cupiens vir sanctus aītōrē ritam eligere cum. xxi. ex monachis eiusdem lociviris perfe-

ctis: post multos labores t itinerū difficultates cisterrium deuenerunt: qui tunc hororis t vaste solitudinis locus erat: vbi anno dñi mille simo nonagesimo octauo. sanctus robertus auctoritate fuit h̄ugonis lugdūni. archiepi tunc apostolice sedis legati t galterij cabilonē. ep̄i necnon odonis burgundie ducis inclīti abbati construit: t ordinē qui cisterciē dicīt inchoauit. Post aliquod ḥo tempus a molisinenibus monachis requisitus ipsum monasteriuſ sue regule ac ordini adiecit: t ex viroq; vnum corpus effect. Sicq; sanctus abbas ordine intitato satīq; dilatato sanctis operibus deo seruens laudabiliter vicit: t clarus virtutibus ad ip̄m migrauit. iii. kalē. maii. Sepultusq; est in abbata cisterciē. vbi t miraculō pollet. Anno aut̄. xiiii. post ordīs fundationē sancti bernardī ordinē ip̄m ingressus tam merito q̄ numero locorum t fratrū ip̄m mirabiliter adauit: vt in eius legenda dicetur. xiii. kalen. septembri.

De sancto Ovariano confessore. Cap. ciiii.

Arianus monachus de territorio bituriceñ. natus tem̄ pore sancti alodii successoris sancti germani circa annos dñi. ccclxx. claruit. Qui a sancto mamertino abate in prefato monasterio monachus factus est. Eūq; idem pater officium aleendorū animalium commisit: quod ille grāanter suscepit t humiliiter ad implere curauit. Die quadam aprū a canibus t venatorib; fugatum ad se fugientem benignus exceptit: canibusq; vt animal dimitterent imperauit. Qui ex eo die domesticus effectus sanctum viri catulus sequebatur. **D**ie domini eo ad ecclesiam pergens vt sibi mos erat: frā trem secum ducit inuitus eo q̄ ille debebat ip̄a de fratribus ministrare. Et dū audientes mis̄am nimis tardarent: illeq; ad horā se nō posse redire putaret: finito euangelio equum vt abīret ascendit: sed nequaq̄ ip̄m inde mouere posuit: donec sc̄pī deliquisse cognoscens ad ecclesiam redit: t vñq; ad finem missē cū maria no permanit. Et ad horaz reuersus suum ministerium adimpluit: vir autem dominī in monasterio fontaneti in pace quieuit. iii. kalen. maii. corpusq; ei⁹ inde delatū antisiodori in suo monasterio sepultum est.

De sancto Mariano t iacobō mar. Cap. cliiii.

Arianus t iacobus martyres ap̄d vrbē labasitanā sub decio passi sunt. Quorū prior lector: alter ḥo diaconus extitit. Qui pro confessione nominis christiani in ciuitate circensis colonia tenti grauissimis suppliciis excruiciati sunt. Post que marianus per apices pollici suspensus graui pōdere pedib; innoxio crudeliter tortus est. Deinde cuī collega dudu in carcere ma-